

Obrazac 16.

Stečajnom upravitelju **IVAN VLAJIĆ**

Adresa **SPLIT, KUPREŠKA 98**

Poslovni broj spisa **ST-212/2020 TRGOVAČKI SUD U SPLITU**

I. PRIJAVA TRAZBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **ADDIKO BANK d.d.** ranije HYPO-ALPE-ADRIA BANK d.d.

OIB: **14036333877**

Adresa / sjedište: **ZAGREB, SLAVONSKA AVENIJA 6**

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **LIKVIDACIJSKA IMOVINA brisanog društva REDIVIA d.o.o.**

OIB: **53380250404**

Adresa / sjedište: **SPLIT, DUBROVAČKA 31**

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi);

- tražbina sa naslova **parničnih troškova tuženika-protutužitelja Addiko Bank d.d. u postupku Trgovačkog suda u Splitu P-1502/10 po tužbi tužitelja-protutuženika Rediviva d.o.o.**

Iznos tražbine **340.000,00 (kn)**

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga) ;

- tuženik-protutužitelj **Addiko Bank d.d. u postupku Trgovačkog suda u Splitu P-1502/10 podnio je troškovnik za zastupanje od 27.01.2016.g. koji se nalazi u spisu.**

- u predmetu je **08.04.2016.g. donjeta presuda na koju je tuženik-protutužitelj podnio žalbu 15.04.2016.g.**

- postupak se radi odluke po žalbi nalazi na **Viokom trgovačkom sudu RH**

- kako predmetni postupak nije pravomoćno okončan u slučaju donošenja preinačujuće presude tuženiku tuženiku-protutužitelju će biti određeno priznanje parničnih troškova te ih iz navedenog razloga prijavljuje u ovosudni postupak Trgovačkog suda u Splitu **ST-212/20** kao tražbinu

- u prilogu se dostavlja: **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-1502/10, žalba na presudu Trgovačkog suda u Splitu P-1502/10, troškovnik tuženika-protutužitelja od 27.01.2016.g.**

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnik dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika

U Zagrebu, 22.02.2021.g.

Addiko Bank d.d.

Prilog: - punomoć u originalu, dokaz o uplati sudske pristojbe

ODVIJETNIK
PRAŽEN BELAČ
ZAGREB, LOBKVIČEVA 24

PUNOMOĆ

SP-195/2021

kojom Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, oib: 14036333877, zastupana po Predsjedniku Uprave Mario Žižek i Članu Uprave Ivo Jandrić opunomoćuje:

odvjetnika Dražen Delač, Zagreb, Josipa Ruđera Boškovića 24,

radi prijave tražbine u stečajni postupak nad Likvidacijskom imovinom brisanog društva REDIVIVA d.o.o. u likvidaciji, oib: 53380250404, Split, Dubrovačka 31, pri Trgovačkom sudu u Splitu u postupku ST-212/2020-21 stečajnom upravitelju Ivan Vlaić, Kupreška 98, Split

Punomoćnik je ovlašten da nas zastupa pred stečajnim upraviteljem Ivan Vlaić i Trgovačkim sudom u Splitu u postupku ST-212/2020-21, može davati izjave u naše ime, primiti sva pismena koja su relevantna za navedeni postupak kao i obavljati sve ostale radnje u postupku koje se pokažu potrebnim.

Sve ranje koje odvjetnik poduzme u skladu s ovom punomoći smatraju se kao da smo ih poduzeli sami.

Ova punomoć se ne može koristiti u druge svrhe.

Ova punomoć vrijedi do opoziva.

U Zagrebu, 18.02.2021.

Mario Žižek
Predsjednik Uprave

ADDIKO BANK d.d.

Ivo Jandrić
Član Uprave

Addiko Bank

Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, HR-10000 Zagreb 19.

POTVRDA O IZVRŠENJU NALOGA ZA PLAĆANJE

Podaci o transakciji

Broj naloga: 0722130392529730
Referenca: 0722130392529730

Podaci o platitelju

Naziv: ADDIKO BANK D.D.
IBAN: HR60 2500 0091 0000 0001 3
Poziv na broj platitelja: HR00/100720153

Podaci o banci platitelja

Naziv: ADDIKO BANK D.D.
BIC: HAABHR22

Valuta i iznos plaćanja: HRK 500,00
Datum izvršenja: 19.02.2021
Opis plaćanja: RN ST-212/2020-21

Podaci o primatelju

Naziv: DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE
IBAN: HR12 1001 0051 8630 0016 0
Poziv na broj primatelja: HR64/5045-3566-212-2020

Podaci o banci primatelja

Naziv: HRVATSKA NARODNA BANKA
BIC: NBHRHR2X

Podaci o SEPA izravnom terećenju

Vrsta HRK SDD sheme:
Identifikator suglasnosti:
Identifikator primatelja:

ZAGREB, 19.02.2021 - 16:02:02

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br: 6, Split

8. P-1502/10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja REDIVIVA d.o.o., sa sjedištem u Splitu, A. Starčevića 3, OIB:88402359413, koga zastupa punomoćnik Željko Puljić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika, HYPO ALPE-ADRIA- BANK d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, koga zastupa punomoćnik Dražen Delač, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate i utvrđenja, **te po** protutužbi tuženika-protutužitelja HYPO ALPE-ADRIA- BANK d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, koga zastupa punomoćnik Dražen Delač, odvjetnik u Zagrebu, protiv tužitelja-protutuženika REDIVIVA d.o.o., sa sjedištem u Splitu, A. Starčevića 3, OIB:88402359413, koga zastupa punomoćnik Željko Puljić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 27. siječnja 2016. godine, objavljene, dana 8. travnja 2016. godine,

presudio je:

I. Utvrđuje se da su ništetne i bez ikakvih pravnih posljedica Odluke sa 6. i 12. sjednice Kreditnog odgovora kreditnog odjela tuženika, održanih u razdoblju od 9. veljače 2009.g. do 13. veljače 2009.g. i od 23. ožujka 2009.g. do 27. ožujka 2009.g. kojima je izvršena izmjena kamatne stope povećanjem ugovorene marže po Ugovorima o kreditu 211-220/2007 i 11-238/2006 sa jednomjesečnog Euribora plus 4% na jednomjesečni Euribor plus 7% i određena kamatna stopa od 8,25 %.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Dužna je tužena u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 950.000,00 EUR i to u protuvrijednosti KN po srednjem tečaju HNB važećem na dan 14. VII 2014. skupa sa zateznom kamatom koja na taj iznos protuvrijednosti teče od 14. srpnja 2014. pa do isplate."

III. Utvrđuje se da su bez pravne snage i bez svojstva ovršivosti instrumenti osiguranja izdani po Ugovorima o kreditu broj 211-220/2007 i broj 211-238/2006 od strane tvrtke Rediviva d.o.o. OIB:85817732994, kao korisnika kredita i Željka Puljića OIB: 73912460734, kao jamca platca i to zadužnice i mjenice te hipoteka upisana u K.O. Split u Z.U. 5408 pod Z-16955/06 na nekretnini u vlasništvu Željka Puljića, OIB:73912460734, stanu u visokom prizemlju upisanom u poduložak 2 tog uloška.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Nalaže se tuženjoj da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe u ruke tužitelja preda instrumente osiguranja sve zadužnice i mjenice izdane joj po Ugovorima o kreditu br.211-220/2007 i 211-238/2006 od strane Rediviva d.o.o. OIB:85817732994 kao korisnika kredita i Željka Puljića OIB:73912460734 kao jamca platca".

V. Dužna je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju više naplaćeni iznos temeljem kredita br.211-338/2006, u iznosu od 1.246.691,70 Kn skupa sa zakonskom zateznom kamatom u visini stope koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 % poena i to kamatom koja teče na pojedine niže navedene mjesečne iznose od označenih datuma pa sve do dana isplate kako slijedi ;

- na iznos od	5.039,00 Kn od	1.1.2008.
- na iznos od	1.661,24 Kn od	1.2.2008
- na iznos od	11,58 Kn od	1.3.2008
- na iznos od	8,36 Kn od	1.4. 2008
- na iznos od	1.645,07 Kn od	1.5.2008
- na iznos od	0,49 Kn od	1.6.2008
- na iznos od	1.618,50 Kn od	1.7.2008
- na iznos od	1.601.40 Kn od	1.8.2008
- na iznos od	22,12 Kn od	1.9.2008
- na iznos od	1.543,16 Kn od	1.10.2008
- na iznos od	1.537,552 Kn od	1.11.2008
- na iznos od	3.087,27 Kn od	1.12.2008
- na iznos od	3.159,70 Kn od	1.1.2009
- na iznos od	1.549,30 Kn od	1.2. 2009
- na iznos od	7.998,00 Kn od	1.3.2009
- na iznos od	8.027,86 Kn od	1.4.2009
- na iznos od	27.180,97 Kn od	1.5.2009
- na iznos od	25.162.26 Kn od	1.6.2009
- na iznos od	24.916,50 Kn od	1.7.2009
- na iznos od	28.201,43 Kn od	1.8.2009
- na iznos od	26.552,15 Kn od	1.9.2009
- na iznos od	24.626,94 Kn od	1.10.2009
- na iznos od	24.392,17 Kn od	1.11.2009
- na iznos od	24.606,46 Kn od	1.12.2009
- na iznos od	24.435,57 Kn od	1.1.2010.
- na iznos od	24.396,10 Kn od	1.2.2010
- na iznos od	24.164,43.Kn od	1.3..2010
- na iznos od	24.016,93 Kn od	1.4.2010
- na iznos od	23.861,06 Kn od	1.5.2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.6. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.7. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.8. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.9. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.10. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.11. 2010
- na iznos od	23.831,31 Kn od	1.12. 2010

-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.1. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.2. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.3. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.4. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.5. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.6. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.7. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.8. 2010
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.9. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.10. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.11. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.12. 2011
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.1. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.2. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.3. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.4. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.5. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.6. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.7. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.8. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.9. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.10. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.11. 2012
-	na iznos od	23.831,31 Kn od	1.12. 2012

VI. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju više naplaćeni iznos temeljem kredita 211-220/2007 u iznosu od 898.540,00 Kn skupa sa zakonskom zateznom kamatom u visini stope koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 % poena i to kamatom koja teče na pojedine niže navedene mjesečne iznose od označenih datuma pa sve do dana isplate kako slijedi ;

-	na iznos od	619,85 Kn od	16.1.2008.
-	na iznos od	1.193,00 Kn od	7.2.2008
-	na iznos od	2.281,60 Kn od	1.4.2008
-	na iznos od	2.840,00 Kn od	1.5. 2008
-	na iznos od	3.960,00 Kn od	1.7. 2008
-	na iznos od	5.028,39 Kn od	1.9.2008
-	na iznos od	6.680,00 Kn od	30.4.2009
-	na iznos od	6.659,00 Kn od	29.5. 2009
-	na iznos od	6.691,27 Kn od	21.7.2009
-	na iznos od	22.659,52 Kn od	15.9.2009
-	na iznos od	10.902,89 Kn od	19.X. 2009
-	na iznos od	13.854,44 Kn od	23.10. 2009
-	na iznos od	22.543,00 Kn od	10.11.2009
-	na iznos od	22.625,44 Kn od	10.11. 2009
-	na iznos od	22.398,00 Kn od	7.12. 2009
-	na iznos od	22.558,00 Kn od	7.12. 2009
-	na iznos od	22.918,12 Kn od	4.1.2010
-	na iznos od	23.089,50 Kn od	12.2.2010
-	na iznos od	23.324,16 Kn od	19.3.2010

-	na iznos od 23.714,00 Kn od	19.4.2010
-	na iznos od 24.103,77 Kn od	19.5. 2010
-	na iznos od 24.697,56 Kn od	21.6.2010
-	na iznos od 25.331,51 Kn od	22.7. 2010
-	na iznos od 26.021,36 Kn od	10.8.2010
-	na iznos od 22.111,45 Kn od	23.09. 2010
-	na iznos od 22.489,89 Kn od	26.10. 2010
-	na iznos od 19.194,34 Kn od	23.11.2010
-	na iznos od 22.339,93 Kn od	2.12.2010
-	na iznos od 22.104,84 Kn od	3.1.20011
-	na iznos od 22.104,84 Kn od	3.1. 2011
-	na iznos od 23.104,78 Kn od	25.I.2011
-	na iznos od 22.585,56 Kn od	1. 2. 2011
-	na iznos od 22.194,05 Kn od	2.3.2011
-	na iznos od 22.588,13 Kn od	17. 3. 2011
-	na iznos od 22.501,78 Kn od	7. 4. 2011
-	na iznos od 22.353,53 Kn od	6.5.2011
-	na iznos od 22,553,47 Kn od	24.5.20011
-	na iznos od 22.787,26 Kn od	3. 6. 20011
-	na iznos od 23.876,62 Kn od	21. 6. 2011
-	na iznos od 24.494,00 Kn od	8.7. 2011
-	na iznos od 25.337,08 Kn od	13.7. 2011
-	na iznos od 23.849,28 Kn od	1.8.2011
-	na iznos od 21.678,00 Kn od	5.9.2011
-	na iznos od 23.824,94 Kn od	26.9. 2011
-	na iznos od 21.559,53Kn od	3.10. 2011
-	na iznos od 23.862,81 Kn od	31.10.2011
-	na iznos od 21.704,00 Kn od	3.11.2011
-	na iznos od 24.041,00 Kn od	18.11.2011
-	na iznos od 22,099,00 Kn od	1.12.2011
-	na iznos od 23.790,00 Kn od	1.12. 2011
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.1.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.2. 2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.3. 2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.4. 2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.5. 2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.6.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.7.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.8.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.9.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.10.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.11.2012
-	na iznos od 23.753,00 Kn od	4.12.2012

VII. Odbija se protutužbeni zahtjev kojim se nalaže tužitelju-protutuženiku da isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 700.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate, sa zakonskom zateznom kamatom od 12. listopada 2007.g. pa do isplate, te iznos od 1.100.000,00 EUR po srednjem tečaju HNB-na dan isplate s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 21. prosinca 2005.g. pa do isplate, kao i parnični trošak.

VIII. Dužan je tuženik-protutužitelj, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju-protutuženiku, parnični trošak u iznosu od 205.000,00 kn.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 13. srpnja 2010.g. tužba tužitelja, REDIVIVA d.o.o., sa sjedištem u Splitu, A. Stračevića 3, protiv tuženika HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Slavenska avenija 6, radi isplate.

U tužbi se navodi da je tužitelj, kao korisnik kredita, sa tuženikom, kao davateljem kredita, dana 12. listopada 2007.g. sklopio Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 211-220/2007. Člankom 3. predmetnog Ugovora ugovoren je način obračuna kamata te visina kamatne stope koja je promjenjiva, vezana za mjesečni Euribor sa dodatkom fiksne marže od 3,5% dekurzivno godišnje. Istim člankom ugovoreno je da se kamate obračunavaju mjesečno i da su uključene u anuitete te da je kamatna stopa vezana za mjesečni Euribor i da će se u skladu s tim usklađivati odnosno mijenjati. Iz navedenog, kao nesporno, proističe da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa vezana za tečaj odnosno visinu Euribora uz dodatak marže od 3,5% koja je fiksna.

Tužitelj nadalje navodi da je temeljem čl. 4 predmetnog Ugovora obveza Banke bila da tijekom otplate i prije dospijeca svakog pojedinog anuiteta dostavi korisniku kredita tvz. plan otplate sa utvrđenom visinom anuiteta za sljedeći mjesec. Kroz 2007 godinu visina Euribora je bila iznad 5%, dok se dijelom 2008.g. zadržala na razini većoj od 4%, a krajem godine je pala na 3,13%. Na početku 2009.g. došlo je do daljnjeg izrazitog pada stope Euribor-a na 2,35 % da bi od travnja 2009.g., pa do kraja te iste godine i kroz cijelu 2010.g. visina stope bila ispod 1%.

U tužbi se nadalje ističe da je tuženik od početka 2009.g. prestao dostavljati otplatne planove i izračun visine budućeg anuiteta, da bi na pisani pogovor tužitelja i traženje da se poštivao ugovor, te izvrši korektan izračun kamata i mjesečnih anuiteta od kraja 2008.g. pa nadalje, a po važećoj stopi Euribor-a za svaki pojedini mjesec, tuženik odgovorio, retroaktivno, dostavljajući isplatne planove po kojima tužitelju zaračunava kamate veće od 8%, a od 9. mjeseca 2009. god. od 7,50%. Po korektnom izračunu kamatna stopa na kraju dvanaestog mjeseca 2008.g. iznosi Euribor 3,132% plus 3% marže što iznosi 6,632%. Kroz 2009. godinu od četvrtog mjeseca kamata iznosi 4,92% da bi od tog mjeseca bila ispod 4,0%.

Suočen sa takvim postupanjem tužitelj je sam zatražio izračun iznosa kamata po kreditu, striktno po odredbama Ugovora i uz primjenu važeće stope Euribor za svaki mjesec za razdoblje o kojem je riječ. Tako je tužitelj utvrdio da je svaki mjesec od početka 2008.g. dolazilo do značajne pretplate dugovanog iznosa kamata, a time i anuiteta. Stoga tužitelj potražuje iznos za koji smatra da ga je više pretplatio.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu od 27. rujna 2011.g. u bitnom navodi da su stranke u čl. 3 Ugovora o kreditu broj 211-220/2007 od 12. listopada 2007.g. utvrdile kako se visina kamatne stope temelji na dva čimbenika, a to su vrijednost mjesečnog Euribor-a i visina marže. Stoga svaka promjena u visini gore navedenih čimbenika, također utječe i na promjenu visine kamatne stope. U konkretnom slučaju marža od 3,5% koja je prvotno utvrđena predmetnim Ugovorom vrijedila je do dana 1. veljače 2009.g. kada je promijenjena na maržu

od 4,5%, a nakon 1. travnja 2009.g. marža je promijenjena na 7%. Navedene promjene u visini marže utjecale su i na visinu kamatne stope te je ona stoga od 1. veljače 2009.g. iznosila 6,25% odnosno od 1. travnja iste godine 8,25%.

U svom odgovoru na tužbu, tuženik nadalje ističe kako temelj za izvršene promjene marže predstavlja članak 6 predmetnog Ugovora o kreditu u kojem je naznačeno kako je tuženik ovlašten izvršiti promjenu visine i načina obračuna kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama HAAB d.d. ili drugog akta tuženika. Budući da je kreditni odbor tuženika donio odluke o povećanju marže odnosno o promjeni kamatnih stopa, tuženik je u skladu s navedenim odlukama i u skladu s člankom 6 predmetnog ugovora izvršio promjenu kamatne stope. O navedenoj promjeni kamatne stope tuženik je izvijestio tužitelja te mu uz obavijest dostavio i otplatne planove za predmetnu partiju kredita.

Tuženik osobito ističe kako je u čl. 3 Ugovora ugovoreno da tužitelj svojim potpisom izjavljuje da je suglasan i da bez prigovora prihvaća pisanu obavijest tuženika o visini kamatne stope. Člankom 6 Ugovora je navedeno kako tužitelj suglasno i bez prigovora prihvaća pisanu obavijest tuženika o visini kamatne stope, visini anuiteta, načinu obračuna, te novim otplattim planom u skladu sa promjenjivom kamatnom stopom. Stoga tuženik smatra da je ispravno utvrdio visinu kamatne stope.

Radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke ovom predmetu pripojen je spis ovog suda broj P-1503/10 raspravnim rješenjem od 31. listopada 2012. godine.

Postupak u predmetu broj P-1503/10 je pokrenut tužbom ovog tužitelja protiv tuženika HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d.. Osnov potraživanja je isti kao i u predmetu P-1502/10, jedina razlika je u ugovoru o kreditu koji je predmet postupka. Tako je tužitelj sa tuženikom zaključio dana 21. prosinca 2006. god. Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 211-338/2006. Sve ono što je rečeno za Ugovor broj 211-220/2007, a vezano za maržu, kamatnu stopu, je identično, pa se stoga neće ponavljati.

Tuženik je svoj odgovor na tužbu dostavio podneskom koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 4. listopada 2010. godine. Navodi iz odgovora na tužbu su u bitnom identični kao i u glavnom spisu, pa se stoga neće ponavljati.

Tužitelj je mijenjao tužbeni zahtjev podnescima od 12. ožujka 2012. god., od 2. travnja 2012.g., a konačni tužbeni zahtjev je uredio podnescima od 20. listopada 2014.g. i od 24. rujna 2015. godine.

Tužitelj je podneskom od 24. rujna 2015. god. naveo da su se između stranka u sporu dogodile nove činjenice. Ističe se da je tužitelj vršio uplate anuiteta na temelju traženja i obračuna tuženika za Ugovor broj 211-220/2007 do 4. lipnja 2012. godine, a po Ugovoru broj 211-238/2006 od 23. travnja 2012. godine. Nakon toga tuženik nije obračunao niti tražio uplate. Suočen sa postupanjem tuženika na opisani način, tužitelj je raskinuo ugovore o kreditu Izjavom od 9. srpnja 2014. godine, a koju Izjavu je tužena zaprimila dana 14. srpnja 2014. godine.

Temeljem odredbe čl. 368 ZOO-a pravne posljedice raskida ugovora nastupaju danom prijema takve izjave. Među tim posljedicama je i pravo ugovorne strane da traži nazad sve ono što je platila. U spisu postoje dokazi da je tužitelj isplatio po kreditu broj 211-238/2006

iznos od 650.000 EUR, a po kreditu broj 211-220/2007 i protuvrijednost iznosa od 350.000 EUR. Tužitelj smatra da je tuženik, kao i ostale vodeće svjetske banke, umjetno i nezakonito povećavao stopu koje su formirale vodeće banke jer se tečaj Euribora i formira na osnovu broja međusobnih transakcija vodećih svjetskih banaka. Te su se stope primjenjivale prema tužitelju tijekom 2007. i 2008. godine. Nadalje se navodi da tuženik od početka 2006. godine i 2007. godine, svjesno i namjerno oštećuje tužitelja, oduzimajući svaki mjesec iznose njegove zarade, koristeći svoj jači pravni položaj i prijeteci mu instrumentima osiguranja.

Tužena je ustupila prava po predmetnim Ugovorima svojoj tvrtki H-ABDUCO d.o.o. i to nakon raskida ugovora. Tvrtka H-ABDUCO d.o.o je zatražila od tužitelja da njoj nastavi plaćati kredite, iako nije upisana u registar banaka, a nije ni registrirana pravna osoba za kreditne poslove. Aktivirani su instrumenti osiguranja – zadužnice izdane po kreditima i preko FINE, Regionalni centar Zagreb i FINE Regionalni centar Split, vrši se blokada računa tužitelja i jamca platca.

Tužitelj drži da je dokazana ništavost odluka tuženika, stjecanje bez pravnog osnova, nanošenje stalne štete i otimanje zarade kroz nesavjestan, nepošten i prijevaran odnos tuženika. Temeljem iznijetog, kao i temeljem raskida ugovora, ugovorna strana je dužna vratiti sve što je primila. Iz istih razloga i svi instrumenti osiguranja su izgubili pravnu snagu pa ih niti tužena, niti bilo tko treći nema pravo koristiti prema tužitelju i jamcu platcu.

Stoga tužitelj, postojećem tužbenom zahtjevu dodaje tužbene zahtjev koji se odnose na utvrđenje ništavim odluka kreditnog odbora sa 6. i 12. sjednice, utvrđenje da su bez pravne snage i bez svojstva ovršnosti instrumenti osiguranja izdani temeljem predmetnih ugovora o kreditu, povrat zadužnice i mjenica, te isplatu iznosa od 950.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti.

Na ročištu održanom pred ovim sudom dana 23. studenog 2015. god. tuženik-protutužitelj je podnio protutužbu u kojoj ističe da, a s obzirom da tužitelj-protutuženik potražuje tokom 2. tužbenog zahtjeva iznos plaćenog dijela kredita s osnova izjave o raskidu predmetnih kredita, tuženik-protutužitelj smatra da i njega u slučaju raskida pripada pravo potraživati iznos sredstva koja je isplatio po predmetnim kreditima. Radi se o potraživanju s osnova isplate iznosa od 700.000,00 EUR i iznos od 1.100.000,00 EUR.

Ovom predmetu pripojeni su i predmeti broj P-471/12 i P-918/12, a koji su pokrenuti tužbom glavnog miješanja Ciglane Sinj d.d. – u stečaju, protiv stranaka u ovom postupku. Glavni umješak Ciglana Sinj d.d. ističe, u spisu broj P-471/12, da je tvrtka Rediviva d.o.o., kao korisnik kredita, zaključila ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine broj 211-220/2007, kojim ugovorom je ugovoren način obručna kamate te visina kamatne stope sa dodatkom fiksne marže od 3,5%. Navedenim Sporazumom je također određeno da će se visina kamatne stope utvrđivati mjesečno svakog posljednjeg dana u mjesecu za slijedeći mjesec. Tužena Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. je početkom 2009. godine prestala dostavljati Redivivi d.o.o. otplatne planove sukladno gore navedenom Sporazumu, te je na prigovor tuženika pod 1/ Rediviva d.o.o. dostavila isplatne planove po kojima tužitelju zaračunava veće kamate od ugovorenih.

Međutim, vezano za isplate mjesečnih anuiteta, iako je izravni obveznik istih tvrtka Rediviva d.o.o., vršio je glavni umješak sukladno Ugovoru o utvrđenju i postojanju duga osiguranja, osnivanju i upisu prava zaloga-hipoteke, nadhipoteke i zabilježbi. Naime, glavni umješak i Rediviva d.o.o. sklopili su Ugovor o provođenju postupka restrukturiranja i sanacije

društva. U tom Ugovoru je utvrđeno da je glavni umješak u teškoj poslovnoj situaciji, a da Rediviva d.o.o. ima pravni interes za provođenjem restrukturiranja i sanacije glavnog umješaka. To je razloga što je Rediviva d.o.o. zaključila sa Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Ugovor o kreditu, a sredstva kojeg ugovora su korištenja za sanaciju Ciglana Sinj d.d.. Također se ističe da je u čl. 12 navedenog Ugovora utvrđeno da sredstva odobrena i uložena za postupak sanacije i financijske konsolidacije Ciglana Sinj d.d. obvezuje vraćati na način i u rokovima koje sporazumno odrede Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. i Rediviva d.o.o. . Stoga se predlaže da se iznos koji potražuje Rediviva d.o.o. od Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. isplati tužitelju glavnog mijesanja.

Tužba glavnog mijesanja u predmetu broj P-918/12 je po svojim navodima identična kao i ona u predmetu broj P-471/12 s tim da se odnosi na Ugovor zaključen između Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. i Rediviva d.o.o. broj 211-338/2006.

U svojim odgovorima na tužbu Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ističe u bitnom prigovor promašene aktivne legitimacije s obzirom da je korisnik kredita po Ugovorima broj 211-220/07 i 221-338/2006 tvrtka Rediviva d.o.o.. Ciglana Sinj d.d. se u Ugovoru o kreditu isključivo pojavljuje kao založni dužnik i kao založni dužnik je preuzela obvezu. Za drugotuženika korisnik kredita je taj koji se obvezao isplatiti ugovorena sredstva te je on i obveznik vraćanja sredstava. Ovaj tuženik poriče navode o tome da bi Ciglana Sinj d.d. vršila isplatu mjesečnih anuiteta, ističući da je te uplate vršila tvrtka Rediviva d.o.o.. Također se ističe da je ugovor na koji se poziva glavni umješak, i to u čl. 11 navedeno da je izravni obveznik vraćanja sredstava Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. tvrtka Rediviva d.o.o..

Rediviva d.o.o. se u svojim odgovorima na tužbu usprotivila tužbi glavnog mijesanja ističući neosnovanim tužbene navode. Rediviva d.o.o. ističe da je ona nositelj obveze vraćanja kredita i da je uplaćivala anuitete.

Radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke, ovom su predmetu spojeni spisi ovog suda broj P-471/12 i P-918/12, na ročištu od 14. siječnja 2013. godine.

S obzirom da je nad tvrtkom Ciglana Sinj d.d. otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda posl.br. St-451/13 od 28. studenog 2013. godine, to je rješenjem od 18. veljače 2015.g. u odnosu na navedenog tužitelja glavnog mijesanja, prekinut postupak, pa stoga sud u ovom postupku nije odlučivao o tužbi glavnog mijesanja Ciglana Sinj d.d. -u stečaju.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te proveo vještačenja po vještacima financijsko-knjigovodstvene struke.

Tužbeni zahtjev tužitelja iz podnesaka od 20. listopada 2014. godine i 24. rujna 2015. godine je djelomično osnovan.

Protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja od 23. studenog 2015. godine nije osnovan.

Među strankama nisu sporne slijedeće činjenice i to:

- da je između tužitelja i tuženika zaključen Ugovor o kreditu broj 211-220/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 12. listopada 2007. godine,
- da je po Ugovoru broj 211-220/2007 ugovorena marža od 3,5 %,

- da je između tužitelja i tuženika zaključen Ugovor o kreditu broj 211-338/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 21. prosinca 2006. godine,
- da je po Ugovoru broj 211-338/2006 ugovorena marža od 3,00%,
- da je tuženik donio odluku o povećanju kamatnih stopa na 6. sjednici kreditnog odbora i na 12. sjednici kreditnog odbora,
- da je tužitelj uputio tuženiku 9. srpnja 2014.g. Izjavu o raskidu ugovora broj 211-220/2007 i broj 211-338/2006,
- da je tuženik ustupio svoju tražbinu po navedenim ugovorima zajedno sa instrumentima osiguranja tvrtki H-Abduco d.o.o..

Tužitelj traži točkom I. tužbenog zahtjeva da sud utvrdi ništetnim Odluku sa 6. i 12. sjednice kreditnog odbora.

Ništetnost je regulirana odredbom čl. 322 Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11 i 78/15 – dalje ZOO), a postoji u slučaju kada bi odluka bila protivna prisilnim propisima, Ustavu Republike Hrvatske ili moralu društva.

Nije sporno da je tuženik na svojoj 6. sjednici Kreditnog odbora donio Odluku o promjeni kamatne stope (povećanju marže), a koja se odluka ima primijeniti od 1. veljače 2009. godine.

Na 12. sjednici Kreditnog odbora donijeta je odluka o promjeni kamatne stope (povećanju marže) koja se ima primjenjivati od 1. veljače 2009. godine.

Po tumačenju ovog suda stranke su temeljem Ugovora o kreditu ugovorile kamatnu stopu koja je vezana za mjesečni Euribor sa dodatkom fiksne marže u iznosu od 3,5%, odnosno 3%. Dakle, kamatna se stopa sastoji od dva dijela od kojih je jedan promjenjiv i vezan je za mjesečni Euribor, a drugi se odnosi na dodatak -maržu koji je fiksna (3,5%), odnosno 3%.

Ovdje također valja napomenuti da je čl. 6 Ugovora Banka ovlaštena promijeniti visinu i način obračuna kamatne stope. Međutim, i to ovlaštenje Banke ima stanovitu proceduru koju Banka mora poštivati. Naime, sastavni dio predmetnog Ugovora je i plan otplate. U slučaju da Banka donese odluku o promjeni kamatne stope, dužna je korisniku kredita (tužitelju) dostaviti novi otplatni plan.

Tužitelj je tijekom postupka tvrdio da mu novi otplatni plan nije dostavljen, a tuženik je dostavio u spis novi otplatni plan sa nadnevkom iz veljače 2009. godine. Međutim, iz tog otplatnog plana proizlazi da je isti faksiran tužitelju 2011.god., dakle nakon pokretanja ovog postupka što upućuje na to da tužitelj nije bio upoznat s izmjenama o visini marže. Na opisan način tuženik je postupio protivno odredbi čl. 4 predmetnih Ugovora o kreditu.

Međutim, neovisno o iznijetom nejasnoće u odredbama se imaju tumačiti u korist one strane koja nije sastavlja ugovor, a što je u konkretnom slučaju tužitelj.

Odredbom čl. 6 predmetnih Ugovora Banka je ovlaštena izvršiti promjenu visine i način obračuna kamatne stope sukladno odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ili drugog akta Banke. Međutim, odredba čl. 3 Ugovora propisuje da je kamatna stopa vezana za mjesečni Euribor i da će se u skladu s tim usklađivati, odnosno mijenjati. Dakle, iz odredbe čl. 3 Ugovora proizlazi da je visina kamatne stope vezana za mjesečni Euribor sa

dodatkom marže od 3,5 % odnosno 3%. Promjenjivi dio kamatne stope je vezan za mjesečni Euribor, dok se fiksni dio odnosi na dodatka marže u točno utvrđenom iznosu od 3,5%, odnosno 3%.

Stoga, slijedom iznijetog tuženik nije imao ovlaštenje povećanja marže, već je imao ovlaštenje povećanja kamatne stope koja je vezana za mjesečni Euribor, dok je marža ugovorena u točno određenom postotku, kao dodatak promjenjivoj kamatnoj stopi. Stranke su se dužne pridržavati ugovornih odredbi onako kako one glase, po načelu pacta sunt servanda. Budući da je tuženik protivno ugovornoj odredbi čl. 3 Ugovora povećao maržu, a koja predstavlja fiksni dio po oba Ugovora, to je odluka o povećanju marže donijeta na 6. i 12. sjednici kreditnog odbora ništetna. Osim toga protivno je moralu uslijed pada Euribora na tržištu, povećavati maržu pri tom ne obavještavajući korisnika kredita o tome. Tako je došlo do toga da je ugovorena marža od 3,5 % povećana na 4,5%, a nakon 1. travnja 2009. god. na 7%. Budući da su na opisan način povrijeđene odredbe Ugovora o kreditima koje su stranke zaključile, i kako je takvo postupanje banke protivno moralu, to je sukladno odredbi čl. 322 ZOO-a tužbeni zahtjev pod točkom I. valjalo usvojiti i odlučiti kao u izreci pod I. presude.

Točke II., III. i IV. tužbenog zahtjev imaju polazište u raskidu ugovora o kreditu broj 211-220/2007 i broj 211-338/2006.

Tužitelj je tuženiku poslao dana 9. srpnja 2014. god. Izjavu o raskidu Ugovora o kreditu br. Ugovor br. 211-220/2007 od 12. listopada 2007. godine, i Ugovora br. 211-338/2006 od 21. prosinca 2006. godine. a koja obavijest je zaprimljena od strane tuženika dana 14. srpnja 2014. god. (list 439-440 spisa).

Nije sporno da je tužitelj izdao tuženiku sredstva osiguranja. Naime, samim Ugovorima (čl. 9) propisani su instrumenti osiguranja kojima su, tužitelj, kao korisnik kredita, jamac platac, i založni dužnik, ovlastili Banku (tuženika) da ih primjeni kao instrument osiguranja tražbine. Radi se o založnom pravu na nekretnini, zasnivanjem založenog prava na dionicama, izdavanju bjanko mjenice, bjanko zadužnice, osobnih mjenica, police osiguranja nekretnina.

Uvidom u isprave koje prileže spisu, sud je utvrdio da je došlo do prijenosa tražbine zajedno sa svim sporednim tražbinama i pravima, te sa svim sredstvima osiguranja sa tuženika na tvrtku H-Abduco d.o.o..

Temeljem odredbe čl. 80 st.1 ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

Odredbom čl. 81 st.1 ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstva naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamatu, ugovornu kaznu i slično.

Tuženik je tužitelja, sukladno čl. 82 ZOO-a obavijestio o ustupanju tražbine, a iz obavijesti o ustupu proizlazi da je tražbina prenesena prije Izjave o raskidu predmetnih ugovora o kreditu.

Dakle, do ustupa tražbine je došlo očito prije Izjave o raskidu ugovora, pa stoga tuženik nije pasivno legitimiran po točkama II. i IV. tužbenog zahtjeva, budući da je tražbinu

zajedno sa instrumentima osiguranja prenio na tvrtku H-Abduco d.o.o.. Stoga je tužbeni zahtjev odbijen u točki II. i IV. iz razloga nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika. Nadalje se ističe da tuženik uopće ne može izvršiti obvezu iz točke IV. tužbenog zahtjeva.

Što se tiče točke III. tužbenog zahtjeva ističe se kako slijedi. Nije sporno da je tuženik prenio sve tražbine temeljem predmetnih Ugovora sa danom 5. lipnja 2014.god., zajedno sa svim sporednim tražbinama i pravima, te sa svim sredstvima osiguranja tvrtki H-Abduco d.o.o.. Navedeno proizlazi iz obavijesti tuženika upućenoj tužitelju datiranoj sa 11. lipnja 2014.g. (list spisa 477).

Međutim, ovdje valja napomenuti da tvrtka H-Abduco d.o.o. nije kreditna institucija u smislu odredbe čl. 5 Zakona o kreditnim institucijama, pa je stoga tužitelj u nemogućnosti izvršavati svoje obveze temeljem predmetnih Ugovora tvrtki H-Abduco d.o.o.. Stoga je tužitelj, bez svoje krivnje onemogućen u izvršavanju svojih obveza, zbog čega mu prijeti aktiviranje instrumenata osiguranja od strane tvrtke H-Abduco d.o.o., radi čega je sud usvojio tužbeni zahtjev pod točkom III.

Sud je utvrdio, a kako je već naprijed obrazloženo da tuženik, kršeći ugovorne odredbe protuzakonito povećao maržu, te također protivno Ugovoru tužitelju nije dostavio otplatni plan sve do pokretanja ovog postupka. Stoga je tužitelj ovlašten zahtijevati razliku iznosa kojeg bi platio da nije došlo do povećanja marže od onog kojeg je uplatio. U ovom postupku provedena su financijsko-knjigovodstvena vještačenja po vještacima Stjepanu Kolovratu i Ankici Pejković -Čović.

Na okolnost visine tužbenog zahtjeva, a posebno imajući u vidu odredbu čl.3. i čl.6. Ugovora o kreditu broj: 211-220/2007, provedeno je vještačenje po vještaku financijsko knjigovodstvene struke. Pri tom je vještaku naloženo utvrditi kolika bi bila kamatna stopa i visina anuiteta sukladno čl. 3. predmetnog Ugovora. Nadalje je potrebno utvrditi kada je tuženik dostavio, odnosno počeo primjenjivati tužitelju promijenjenu maržu, i u vezi s time promijenjenu visinu anuiteta, imajući u vidu odluku tuženika od 9. veljače 2009. godine i 23. ožujka 2009. godine, kao i eventualne daljnje takve odluke.

U svom nalazi i mišljenju od 31. siječnja 2012.,g. vještak je naveo da primjenom fiksne marže, proizlazi da je tužitelj ukupno više platio iznos od 45.749,30 EUR. Kada bi se primijenila promjenjiva marža sa promjenjivom kamatnom stopom jednomjesečnog Euribora, tužitelj je više uplatio iznos od 3.129,58 EUR. Nadalje, vještak napominje da je tuženik počeo primjenjivati povećanu maržu od 1. veljače 2009.g. i od 1. travnja 2009. god., ali da je ukupan iznos kamate pogrešno obračunavao primjenjujući pogrešno Euribor jednomjesečnu kamatu.

Sud je prihvatio prijedlog za provođenjem dopunskog vještačenja na okolnost razlike koju je vještak utvrdio za svaki mjesec ali je izrazio u eurima, iz razloga što se ugovor o kreditu isplaćivao u kunama. Dopuna vještva je dostavljena dana od 22. ožujka 2012.g. u kojoj je dat mjesečni prikaz više uplaćenih iznosa s tim da je dodana kolona u kojoj je navedena osnovica za obračun zatezne kamate u kunama. Izračun je napravljan kako uz primjenu fiksne marže i promjenjivog Euribora, tako i uz primjenu promjenjive marže i promjenjivog Euribora.

Na vještvo je primjedbe iznio tuženik, a iste se dostavljene vještaku na očitovanje. U svom odgovoru na primjedbe od 5. veljače 2014.g.vještak je naveo da je u svom vještačenju

prikazao iznos kamata i dijela otplate kredita primjenjujući kamatne stope na način koji je predviđen čl. 3 Ugovora o kreditu broj 211-220/2007. Vještak je također prikazao iznos kamate i dijela otplate kredita primjenjujući kamatne stope na način predviđen u čl. 3 i čl. 6 navedenog Ugovora. Uz takve uvjete Ugovora gdje je navedena kamatna stopa u kojoj je marža promjenjiva tuženik je naplatio više iznos od 3.129,58 EUR. Razlog iskazane razlike je zbog činjenice da je tuženik pogrešno izračunao ukupnu kamatu primjenom pogrešne stope Euribora.

Prije pripajanja ovom spisu spisa broj P-1503/10 provedeno je vještačenje u tom predmetu, a na istu okolnost kao i vještačenje određeno u osnovnom spisu.

U vještvu vještaka Ankice Pejković Čović od 14. ožujka 2012. god. utvrđeno je da je tužitelj netočno izračunao visinu kamate i anuiteta mjesečnih rata kredita i to stoga što je primjenjivao veću kamatnu stopu za 5%, nego je ona iznosila kada se zbroji promjenjiva marža s promjenjivom kamatnom stopom jednomjesečnog Euribora.

Također je s obzirom da se kredit i dalje nastavio plaćati provedena dopuna vještačenja dostavljena sudu 11. kolovoza 2015. godine, koja je dostavljena sudu 11. kolovoza 2015.g., a gdje su prikazane uplate po oba kredita.

Iz vještva sudskog vještaka Stjepana Kolovrata proizlazi da je tužitelj po Ugovoru 211-220/2007, a primjenjujući maržu kao fiksnu, više uplatio iznos od 34.414,11 EUR, a po kreditu je ukupno plaćen iznos od 351.108,60 EUR. Po Ugovoru broj 211-338/2006 tužitelj je više platio iznos od 38.672,89 EUR, a ukupno je plaćeno 620.871,90 EUR.

Sud prihvaća vještvo vještaka Stjepana Kolovarat kao stručno i objektivni, te je vještvom utvrđeno da tužitelj više uplatio iznosa po oba kredita u iznosima od 38.672,89 EUR i od 34.414,11 EUR.

Budući da je tuženik nezakonito povećao maržu, to je tužitelju nastala šteta u vidu umanjenja imovine uslijed više plaćenih rata kredita, radi čega je sukladno čl. 1045 ZOO-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev pod točkama V. i VI..

Protutužbenim zahtjevom se traži povrat sredstva koja je tuženik tužitelju plasira i to po Ugovoru broj 211-338/2006 u iznosu od 1.000.000,00 EUR, a po Ugovoru br. 211-220/2007 u iznos od 700.000,00 EUR.

Temelj potraživanja tuženika-protutužitelja je raskid Ugovora o kreditu broj 211-338/2006 i Ugovora o kreditu br. 211-220/2007. Ovdje valja istaći da je tužitelj-protutuženik dao Izjavu o raskidu kredita dana 9. srpnja 2014. god., a koju je tuženik-protutužitelj zaprimio dana 14. srpnja 2014. godine.

Međutim, tuženik-protutužitelj je tužitelja-protutuženika, sukladno čl. 82 ZOO-a obavijestio o ustupanju tražbine, a iz obavijesti o ustupu proizlazi da je tražbina prenesene prije Izjave o raskidu predmetnih Ugovora o kreditu.

Nije sporno da je tuženik-protutužitelj sve tražbine temeljem predmetnih Ugovora 211-220/2007, i Ugovoru broj 211-338/2006 sa danom 5. lipnja 2014.god., zajedno sa svim sporednim tražbinama i pravima, te sa svim sredstvima osiguranja prenio na tvrtku H-Abduco

d.o.o.. Navedeno proizlazi iz obavijesti tuženika upućenoj tužitelju datiranoj sa 11. lipnja 2014.g. (list spisa 477).

Stoga je cijeneći osnovanim prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tuženika-protutužitelja, protutužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao u točki VII. izreke.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 ZPP-a. Što se tiče tužbenog zahtjeva isti je djelomično usvojen pa bi svaka stranka trebala snositi svoj trošak postupka. Što se tiče protutužbenog zahtjeva, tuženik-protutužitelj je odbijen s protutužbenom zahtjevom radi čega je tužitelju po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) dosuđen trošak zastupanja na ročištu od 23. studenog 2015.g. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 100.000,00 kn, sastava podneska od 2. prosinca 2015.g. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 100.000,00 kn, što ukupno iznosi 200.000,00 kn uvećano za PDV od 5.000,00 kn iznosi 205.000,00 kn. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki VIII. izreke presude.

U Splitu, dana 8. travnja 2016. godine

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

ODVJETNIK DRAŽEN DELAČ
Batlovićeva 24 0 10000 Zagreb
e-mail: drazen.delac@zg.t-com.hr
Tel: 01/4828 841 0 01/4850 439
Mob: 098/208 317
Fax: 01/4923 586
Uredno vrijeme: 9,00-17,00 sati

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT

Na broj: B P-1502/2010

Tužitelj: REDIVIVA d.o.o. iz Splita, A. Starčevića 3, oib: 88402359413

Tuženik: HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, oib: 14036333877
Zastupano po punomoćniku odvjetniku Dražen Delač iz Zagreba

ŽALBA
na presudu Naslova broj gornji od 08.04.2016.g.

4X
Punomoć u spisu

Naslov jeri sud je dana 08.04.2016.g. u predmetu broj gornji donio presudu kojom se:

- I. Utvrđuje se da su nišetne i bez ikakvih pravnih posljedica Odluke sa 6. i 12. sjednice Kreditnog odgovora kreditnog odjela tuženika, održanih u razdoblju od 9. veljače 2009.g. do 13. veljače 2009.g. i od 23. ožujka 2009.g. do 27. ožujka 2009.g. kojima je izvršena izmjena kamatne stope povećanjem ugovorene marže po Ugovorima o kreditu 211-220/2007 i 11-238/2006 sa jednomjesečnog Euribora plus 4% na jednomjesečni Euribor plus 7% i određena kamatna stopa od 8,25 %.
- II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
" Dužna je tužena u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 950.000,00 EUR i to u protuvrijednosti KN po srednjem tečaju HNB važećem na dan 14. VII 2014. skupa sa zateznom kamatom koja na taj iznos protuvrijednosti teče od 14. srpnja 2014. pa do isplate."
- III. Utvrđuje se da su bez pravne snage i bez svojstva ovršivosti instrumenti osiguranja izdani po Ugovorima o kreditu broj 211-220/2007 i broj 211-238/2006 od strane tvrtke Rediviva d.o.o. OIB:85817732994, kao korisnika kredita i Željka Puljića OIB: 73912460734, kao jamca platca i to zadužnice i mjenice te hipoteka upisana u K.O. Split u Z.U. 5408 pod Z-16955/06 na nekretnini u vlasništvu Željka Puljića, OIB:73912460734, stanu u visokom prizemlju upisanom u poduložak 2 tog uloška.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „ Nalaže se tuženoj da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe u ruke tužitelja preda instrumente osiguranja se zadužnic i mjenice izdane joj po Ugovorima o kreditu br. 211-220/2207 i 211-238/2006 od strane Rediviva d.o.o., oib: 85817732994 kao korisnika kredita i Željka Puljića oib: 73912460734 kao jamca platca.“

V. Dužna je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju više naplaćeni iznos temeljem kredita br.211-338/2006, u iznosu od 1.246.691,70 Kn skupa sa zakonskom zateznom kamatom u visini stope koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8% poena i to kamatom koja teče na pojedine niže navedene mjesečne iznos od označenih datuma pa sve do dana isplate kako slijedi;

- na iznos od	5.039,00 Kn	od	1.1.2008.
- na iznos od	1.661,24 Kn	od	1.2.2008
-na iznos od	11,58 Kn	od	1.3.2008
-na iznos od	8,36 Kn	od	1.4. 2008
-na iznos od	1.645,07 Kn	od	1.5.2008
-na iznos od	0,49 Kn	od	1.6.2008
-na iznos od	1.618,50 Kn	od	1.7.2008
-na iznos od	1.601.40 Kn	od	1.8.2008
-na iznos od	22,12 Kn	od	1.9.2008
-na iznos od	1.543,16 Kn	od	1.10.2008
-na iznos od	1.537,552 Kn	od	1.11.2008
-na iznos od	3.087,27 Kn	od	1.12.2008
-na iznos od	3.159,70 Kn	od	1.1.2009
-na iznos od	1.549,30 Kn	od	1.2.2009
-na iznos od	7.998,00 Kn	od	1.3.2009
-na iznos od	8.027,86 Kn	od	1.4.2009
-na iznos od	27.180,97 Kn	od	1.5.2009
-na iznos od	25.162.26 Kn	od	1.6.2009
-na iznos od	24.916,50 Kn	od	1.7.2009
-na iznos od	28.201,43 Kn	od	1.8.2009
-na iznos od	26.552,15 Kn	od	1.9.2009
-na iznos od	24.626,94 Kn	od	1.10.2009
-na iznos od	24.392,17 Kn	od	1.11.2009
-na iznos od	24.606,46 Kn	od	1.12.2009
-na iznos od	24.435,57 Kn	od	1.1.2010.
-na iznos od	24.396,10 Kn	od	1.2.2010
-na iznos od	24.164,43.Kn	od	1.3..2010
-na iznos od	24.016,93 Kn	od	1.4.2010
-na iznos od	23.861,06 Kn	od	1.5.2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.6. 2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.7. 2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.8.2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.9. 2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.10. 2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.11.2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.12. 2010
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.1.2011
-na iznos od	23.831,31 Kn	od	1.2. 2011

-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.3. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.4. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.5. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.6. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.7. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.8. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.9. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.10. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.11. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.12. 2011
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.1. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.2. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.3. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.4. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.5. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.6. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.7. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.8. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.9. 2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.10.2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.11.2012
-na iznos od	23.831,31 Kn od	1.12.2012

VI. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju više naplaćeni iznos temeljem kredita 211-220/2007 u iznosu od 898.540,00 Kn skupa sa zakonskom zateznom kamatom u visini stope koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 % poena i to kamatom koja teče na pojedine niže navedene mjesečne iznose od označenih datuma pa sve do dana isplate kako slijedi;

- Na iznos od 619,85 kn od 16.01.2008.
- Na iznos od 1.193,00 kn od 7.02.2008.
- Na iznos od 2.281,60 kn od 1.4.2008.
- Na iznos od 2.840,00 kn od 1.5.2008.
- Na iznos od 3.960,00 kn od 1.7.2008.
- Na iznos od 5.028,39 kn od 1.9.2008.
- Na iznos od 6.680,00 kn od 30.04.2009.
- Na iznos od 6.659,00 kn od 29.05.2009.
- Na iznos od 6.691,27 kn od 21.07.2009.
- Na iznos od 22.659,52 kn od 15.09.2009.
- Na iznos od 10.902,89 kn od 19.X.2009.
- Na iznos od 13.854,44kn od 23.10.2009.
- Na iznos od 22.543,00kn od 10.11.2009.
- Na iznos od 22.625,44kn od 10.11.2009.
- Na iznos od 22.398,00kn od 7.12.2009.
- Na iznos od 22.558,00kn od 7.12.2009.
- Na iznos od 22.918,12kn od 4.1.2010.

- Na iznos od 23.089,50kn od 12.02.2010.
- Na iznos od 23.324,16kn od 19.03.2010.
- Na iznos od 23.714,00kn od 19.04.2010.
- Na iznos od 24.103,77kn od 19.05.2010.
- Na iznos od 24.697,56kn od 21.06.2010.
- Na iznos od 25.331,51kn od 22.07.2010.
- Na iznos od 26.021,36kn od 10.08.2010.
- Na iznos od 22.111,45kn od 23.09.2010.
- Na iznos od 22.489,89kn od 26.10.2010.
- Na iznos od 19.194,34kn od 23.11.2010.
- Na iznos od 22.339,93kn od 2.12.2010.
- Na iznos od 22.104,84 kn od 3.1.2011.
- Na iznos od 22.104,84 kn od 3.1.2011.
- Na iznos od 23.104,78 kn od 25.01.2011.
- Na iznos od 22.585,56 kn od 1.2.2011.
- Na iznos od 22.194,05 kn od 2.03.2011.
- Na iznos od 22.588,13 kn od 17.3.2011.
- Na iznos od 22.501,78 kn od 7.4.2011.
- Na iznos od 22.353,53 kn od 6.5.2011.
- Na iznos od 22.553,47 kn od 24.5.20011.
- Na iznos od 22.787,26 kn od 3.6.20011.
- Na iznos od 23.876,62 kn od 21.6.2011.
- Na iznos od 24.494,00 kn od 8.07.2011.
- Na iznos od 25.337,08 kn od 13.7.2011.
- Na iznos od 23.849,28 kn od 1.8.2011.
- Na iznos od 21.678,00 kn od 5.9..2011.
- Na iznos od 23.824,94 kn od 26.9.2011
- Na iznos od 21.559,53 kn od 3.10.2011.
- Na iznos od 23.862,81 kn od 31.10.2011.
- Na iznos od 21.704,00 kn od 3.11.2011.
- Na iznos od 24.041,00 kn od 18.11.2011
- Na iznos od 22.099,00 kn od 1.12.2011.
- Na iznos od 23.790,00 kn od 1.12.2011.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.01.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.02.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.03.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.04.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.05.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.06.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.07.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.08.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.09.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.10.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.11.2012.
- Na iznos od 23.753,00 kn od 4.12.2012.

VII. Odbija se protutužbeni zahtjev kojim se nalaže tužitelju-protutuženiku da isplati tuženiku-protutužitelju iznos od 700.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate, sa zakonskom zateznom kamatom od 12. listopada 2007.g. pa do isplate, te iznos od 1.100.000,00 EUR po srednjem tečaju EIB-na dan isplate s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 21. prosinca 2005.g. pa do isplate, kao i parnični trošak.

VIII. Dužan je tuženik –protutužitelj, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju-protutuženiku parnični trošak u iznosu od 205.000,00 kn.

Tuženik protutužitelj podnosi žalbu na gore navedenu presudu radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava kao i iz razloga jer je obrazloženje pobijanog rješenja kontradiktorno i nerazumljivo.

Na str. 10 obrazloženja pobijane presude sud navodi da točke 2., 3. i 4. tužbenog zahtjeva imaju polazište u raskidu Ugovora o kreditu br.211-220/2007 i broj 211-338/2006. U predmetnom postupku sud prvenstveno nije iznio jasan stav o tužbi i protutužbi u odnosu na tužbeni zahtjev pod 2 i protutužbeni zahtjev koji je odbijen da li smatra Ugovore između stranaka raskinutim ili ne. U pobijanoj presudi sud navodi da je tužitelj raskinuo Ugovor između stranaka Izjavom o raskidu od 09.07.2014.god.

U odnosu na tužbeni i protutužbeni zahtjev sud se nije odredio da li raskida ili ne predmetne Ugovore i da li radi navedenog odbija tužbeni zahtjev pod toč. 2 i 7. Sud se u pobijanoj presudi prvenstveno poziva na raskid Ugovora koji je tužitelj uputio tuženiku od 09.07.2014.god. Na ročištu od 23.11.2015.g. tužitelj je tražio od suda odrediti da li traži sudski raskid Ugovora, pa temeljem toga isplatu što sud tijekom prvostepenog postupka nije učinio. U pobijanoj odluci sud se isključivo rukovodi Izjavom o raskidu Ugovora o kreditu od strane tužitelja u kojem se isti poziva na raskid Ugovora sukladno odredbama ZOO-a, a ista Izjava o raskidu nije u skladu sa navedenim Zakonom jer čl. 366 ZOO-a pretpostavlja da vjerovnik, a ne dužnik može raskinuti Ugovor zbog neispunjenja obveze tako da čl. 368 ZOO-a na koji se tužitelj u spisu poziva nije osnovan što je prihvatilo sud iz razloga jer je tužitelj u ovom postupku temeljem zaključenih Ugovora o kreditu dužnik.

Toč.3 pobijane presude, kojom se utvrđuje se da su bez pravne snage i bez svojstva ovršivosti instrumenti osiguranja izdani po Ugovorima o kreditu broj 211-220/2007 i broj 211-238/2006 od strane tvrtke Rediviva d.o.o. OIB:85817732994, kao korisnika kredita i Željka Puljića OIB: 73912460734, kao jamca platca i to zadužnice i mjenice te hipoteka upisana u K.O. Split u Z.U. 5408 pod Z-16955/06 na nekretnini u vlasništvu Željka Puljića, OIB:73912460734, stanu u visokom prizemlju upisanom u poduložak 2 tog uloška, neosnovana je iz razloga jer ako sud nije utvrdio i presudio raskid Ugovora između stranaka ne postoji pravni osnov kojim bi se utvrdilo da su bez pravne snage i svojstva ovršivosti instrumenti osiguranja po predmetnim Ugovorima.

U obrazloženju pobijane presude sud je konstatirao da je tuženik sve tražbine temeljem predmetnih ugovora o kreditu sa danom 05.06.2014.g. sa svim sporednim tražbinama i pravima te sredstvima osiguranja prenio na tvrtku H-Abduco d.o.o. sukladno obavijesti koju je uputio tužitelju 11.06.2014.god. Navedeni ustup tražbine izvršen je sukladno ZOO-u čl.80 i 81.

U odnosu na navedeno neosnovani stav suda izražen na str. 11 pobijane presude da tvrtka H-Abduco d.o.o. nije kreditna institucija pa je tužitelj u nemogućnosti izvršavati obveze temeljem predmetnih

Ugovora o ustupu o prijenosu tražbine kako se to navodi te mu iz tog razloga prijeti aktiviranje instrumenata osiguranja od strane tvrtke H-Abduco d.o.o. radi čega je usvojen tužbeni zahtjev pod toč.3.

Navedenim sud sam priznaje vjerovničko dužnički odnos između tužitelja i tvrtke H-Abduco d.o.o. te temeljem Ugovora o ustupu tražbine donosi presudu protiv tuženika koji je zakonito ustupio tražbinu koju ima spram tužitelja kao i instrument osiguranja iste.

Navodi sa str.7 obrazloženja pobijane presude da je tvrtka H-Abduco d.o.o. zatražila od tuženika da nastavi plaćati kredite iako nije upisana u registar banaka niti registrirana pravna osoba za obavljanje kreditnih poslova na kojoj je temeljena pobijana presuda su neutemeljeni jer pravo na naplatu od tužitelja proizlazi iz odredbe 80 i 81 ZOO-a, a odnos između stranaka nije više odnos po odobrenom isplaćenom kreditu već vjerovničko-dužnički odnos temeljem ustupljene tražbine u skladu sa Zakonom.

Navodi iz obrazloženja pobijane presude str.10 kojima sud navodi da je do ustupa tražbine došlo prije izjave o raskidu ugovora pa tuženik nije pasivno legitimiran po toč.2 i 4 tužbenog zahtjeva te se stoga odbija tužbeni zahtjev postavlja pitanje temeljem čega na koji način je sud zauzeo stav da bi tuženik bio legitimiran u predmetnom postupku za donaganje pobijane presude po toč.1., 3., 4., 6. i 7.

Navedeno pobijanom presudom nigdje nije obrazloženo, a više je nego očito da je pobijana odluka u kontradikciji sama sa sobom po navedenom pravnom osnovu.

Sud pobijanom presudom uvidom u obrazloženje iste nije naveo niti uskladio svoj stav oko legitimacije tuženika za vođenje ovog postupka iz kojeg razloga mu u dijelu presuđenja priznaje legitimaciju za vođenje postupka, a u drugom dijelu isto osporava.

Na str. 12 obrazloženja pobijane presude sud obrazlaže svoju odluku o usvajanju tužbenog zahtjeva po toč. 5 i 6 na način;

„ Iz vještva sudskog vještaka Stjepana Kolovrata proizlazi da je tužitelj po Ugovoru 211-220/2007, a primjenjujući maržu kao fiksnu, više uplatio iznos od 34.414,11 EUR, a po kreditu je ukupno plaćen iznos od 351.108,60 EUR. Po Ugovoru broj 211-338/2006 tužitelj je više platio iznos od 38.672,89 EUR, a ukupno je plaćeno 620.871,90 EUR.

Sud prihvaća vještvo vještaka Stjepana Kolovrat kao stručno i objektivni, te je vještvom utvrđeno da tužitelj više uplatio iznosa po oba kredita u iznosima od 38.672,89 EUR i od 34.414,11 EUR.

Budući da je tuženik nezakonito povećao maržu, to je tužitelju nastala šteta u vidu umanjenja imovine uslijed više plaćenih rata kredita, radi čega je sukladno čl. 1045 ZOO-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev pod točkama V. i VI..“

Iz navedenog je vidljivo da je sud utvrdio uz to da je odbacio sve prigovore istaknute na vještačenje u predmetu po vještaku Stjepan Kolovrat što nigdje nije obrazložio da je isti utvrdio da je tužitelj uplatio po ugovorima o kreditu iznose od 38.672,89 eur i 34.414,11 eur. Navedeni iznosi u samoj presudi nigdje nisu navedeni niti presuđeni, a istima se obrazlaže usvajanje tužbenog zahtjeva po toč.5 i 6 i to na iznose od 1.246.691,70 kn s pripadajućim kamata i 898.540,00 kn s pripadajućim kamatama.

Navedeno nije i ne može biti u nikakvoj vezi te takvo obrazloženje po navedenim točkama je nejasno, nerazumljivo i neutemeljeno.

Sud navodi po toč.5 i 6 u obrazloženju pobijane presude da je tužitelju nastala šteta u vidu umanjenja imovine uslijed više plaćenih rata kredita te usvaja tužbeni zahtjev temeljem čl. 1045 ZOO-a bez da

obrazlaže u čemu bi se sastojala šteta i protupravnost postupanja tuženika. Isto tako presuđeni iznosi po toč. 5 i 6 presude što je vidljivo iz obrazloženja presude nisu nigdje obrazloženi, dapače, nisu čak niti navedeni u obrazloženju.

Temeljem gore navedenih žalbenih razloga predlaže se pobijanju presudu po Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu ukinuti i vratiti na ponovni postupak uz naknadu troškova žalbe tuženiku-protutužitelju.

U Zagrebu, 15.04.2016.

Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.

Zastupano po:

ODVJETNIK
DRAŽEN DELAČ
ZAGREB, BOSKOVICEVA 21

 Hrvatska pošta <small>OID: 67311610356</small>	Potvrda o primitku
☒ preporučene pošiljke	☐ vrijednosne pošiljke
☐ paketa	<i>Realizirana</i>
POŠILJATELJ:	<i>ODVJETNIK DRAŽEN DELAČ ZAGREB, BOSKOVICEVA 21</i>
PRIMATELJ:	<i>Trgovaca Sud.hr Sputu</i>
<input type="text" value="21000"/>	<i>Split</i>
(broj i naziv odredišnog poštanskog ureda)	
Vrijednost:	<i>0,02 Zagreb</i> kn
Prijamni broj:	<i>709</i>
Masa:	<i>410,00</i> 8.03
Poštarina:	<i>15.04.16 18:21:02</i> 9802
Osnovne dopunske usluge: (staviti x za odabranu uslugu)	
☐ Plus	☐ Izdvojeno
☐ S povratnicom	☐ Uručiti osobno primatelju
☐ Otkupnina:	kn

Obr. P-10a Ozn. za narudžbu: 6/2014

 Hrvatska pošta ©

ODVJETNIK DRAŽEN DELAČ
Boškovićeva 24 ♦ 10000 Zagreb
Tel: 01/4828-841 ♦ 01/4850-439
Mob.: 098/208-317
Fax: 01/4923-586

TROŠKOVNIK

Tuženika u predmetu P-1502/2010
Trgovački sud u Splitu

Troškovnik sačinjen temeljem odredbi Tarife OKH, Tbr. 7. st. 1.
Vps = 950.000,00 eur u kunskoj protuvrijednosti po tužbi
= 1.800.000,00 eur u kunskoj protuvrijednosti po protutužbi
1 bod = 10 kuna uključivši i 25% paušala

radnje u predmetu	bodovi	Iznos
Sastav žalbe 15.10.2015.g.	7200	72.000,00 kn
Rasprava 23.11.2015.	10000	100.000,00 kn
Rasprava 27.01.2016.	10000	100.000,00 kn

UKUPNO: 272.000,00 kn
+ PDV 25%: 68.000,00 kn
SVEUKUPNO: 340.000,00 kn

+ Pristojba na presudu po odluci suda

ODVJETNIK
DRAŽEN DELAČ
ZAGREB, BOŠKOVIĆEVA 24

U Zagrebu, 27.01.2016.